ADNAN YÜCEL

çukurova çeşitlemesi

2. BASIM

YURT
KİTAP-YAYIN

ÇUKUROVA ÇEŞİTLEMESİ

© Adnan Yücel

© Yurt Kitap-Yayın

ISBN 978-975-7076-02-3
2. Basım, Nisan 2012, Ankara

Kapak Tasarım
Uğur Alparslan

Baskı Cantekin Matbaacılık, Ankara
Sertifika No: 15372

Yurt Kitap-Yayın
Konur Sokak 26/3
Bakanlıklar/ANKARA
Tel: 0.312. 417 35 49
Fax: 0.312. 425 36 40
Sertifika No: 16451
e-mail: yurtkitap@yurtkitap.com

www.yurtkitap.com

adnan yücel

Çukurova çeşitlemesi

ADNAN YÜCEL

Şair, yazar (1953-) Elazığ'da doğdu, babası, bir kara yolları işçisidir. Orta ve lise öğrenimini Elazığ'da yaptı. Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi (1975). Daha sonra Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi bölümünü bitirdi ve Çağdaş Türk Edebiyatı üzerine yüksek lisans öğretimi yaptı (1979). Elazığ-Karakoçan Lisesi, Ankara Yenişehir Lisesi, Ankara Yıldırım Beyazıt Lisesi, Ankara Cumhuriyet Lisesi edebiyat öğretmenliği görevlerinde bulundu (1975-1987). Şu anda Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde Türk Dili Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır.

Yeni Adımlar dergisinde yayımlanan ilk şiirleriyle dikkati çekti (1974). Daha sonra *Özgürlük İçin Direniş, Yapıt, Sesimiz, Petek, Sanat Edebiyat 81, Yeni Olgu, Dönem, Türkiye Yazıları, Somut, Dönemeç, Yazko Edebiyat, Yaba Öykü, Yeni Şiir, Sanat Emeği, Anadolu Ekini, Temmuz, Tavır* gibi dergilerde; *Yeni Halkçı, Demokrat, Cumhuriyet* gazetelerinde yazmayı sürdürdü. AYKO'nun kurucuları arasında yer aldı ve yönetiminde bulundu (1981-1987). Şiirde yoğunlaştı.

Yapıtları

Kavgalara Sözlenen Sevda (şiirler, 1979)

Soframda Kaval Sesi (şiirler, 1982)

Bir Özlem Bir Türkü (şiirler, 1984)

Acıya Kurşun İşlemez (şiirler, 1985)

Yeryüzü Aşkın Yüzü Oluncaya Dek (nehir şiir, 1986)

Rüzgârla Bir (şiirler, 1989)

Ateşin ve Güneşin Çocukları (nehir şiir, 1991)

Karacaoğlan (inceleme, 1992)

Çukurova Çeşitlemesi (şiirler, 1993)

Sular Tanıktır Aşkımıza (şiirler, 1998)

-I-

ÇUKUROVA ÇEŞİTLEMESİ

.....
Her özlemi yağmurla başlatan bu yerde
İnsanlar vardır yurtsuz
Açlık denizlerinden ağlarla çekilmiş

ÇUKUROVA ÇEŞİTLEMESİ

-1-

Her özlemi yağmurla başlatan bu yerde
Kuş ağzında uçan bir şarkıdır mevsimler
Ey imge pınarı dokun bu yerlere
İşte yağmur öncesi gökte pamuk tarlaları
Yerde bulutlar küme küme gezinirler
Dokun ki dile gelsin
Bir nehrin sesine denk çoğalan renkler
Dokun ki bir yılı çoktan geçti
Koynumda Toros kokuyor artık sevgiler

-2-

Bir topak bulutla inmişim yüreğine
Kurumuş dallardan sonra yeşil-yemyeşil
Kar suskunluğundan sonra sıcak-sımsıcak
Duygudan yana çırılçıplak ve ak
Zakkum nehirlerini izleyip koklayarak
Çakılıp kalmışım göğsüne
Renklerinin okyanusunda boğularak

Nice yıllar olmuş Orhan Kemal öleli
Ölüp de Nazım Hikmet'e konuk gideli
Nasıl da değişmiş turunç kokan yalnızlıklar
Portakal dalgalanan duyarlıklar nasıl da
Taşköprü bir çığlıktır her şafak vakti
Karışıp gider alev alev akan sulara
Sesi duyulmaz
Köpüğün bilgeliği susar terin akışında

Nasıl da değişmiş insanımızın insan yanları
Aşk ve ekmek arasında
Bir o yana-bir bu yana doğru nasıl da

-3-

Apansız patlayıp kanatlanan bir rüzgâr
Penceremde ıslık ıslık çam sesi dağların
Güzelliği tufana dönüştüren uçurumların
Kıyılara doğru ayaklanan çağların sesi
Ve yağmurun en görkemlisi toprakta
Büyüyen bir özlem-bir özlem daha
Doruklarda çarpışan bulutların sesi
Nice yüzyılın kendini beslediği ovalarda
Portakal bir güneş altında emeğin
Emek ufkunda portakal bir güneşin sesi

Bir şiir düşer yere kendi sesini arayan
Ey tarihsel bolluğun yağmalanan yüreği
Sesinde tohumlar ayaklanır şiirin
Kapılmış ki bir tutsaklığın akışına
Pamuk pişman olur beyazlaştığına
Buğday sarardığına pişman olur
Şeftali kendi pembeliğini çürütür dalında
Her hasat bir türkü birikimidir zamanda
Beklenir beklenir söylenmez
Ölen hep yaratan olur limon sarılığında

-4-

Toprağın en doğurganından alır rengini
Adını tarihin en sıcak sesinden
O ünlü gezginin "Altınova" sözünden

Buğdayın tek sözcükle şiirleştiği
O güneşli günden beri bu yerde
Hep dağlardan kopar gökgürültüsü
Dalga dalga geçer evlerin üstünden
Şimşek şimşek aynı denizlere koşar
Her gökgürültüsü ile yeniden
Altınova renklerine kavuşurken kıyılar
Açlık içinde tokluğa
Ve tokluk içinde açlığa boğulur sular

Başlar ki nehirlerde rüzgârlı bir koşu
Dağlar-uçurumlar ve şahlanan ovalar
Hep bir ağızdan -Altınova altın ellerin
Altınova altın ellerin diye haykırırlar
Ve her yılda dört bahar
Altınova'da tomurcuklar
Altın ellerde yeniden-yeniden açılırlar

-5-

Her özlemi yağmurla başlatan bu yerde
İnsanlar vardır yurtsuz
Açlık denizlerinden ağlarla çekilmiş
Dilsizliğin ve çaresizliğin yurtsuzları
Düşlerde köpüren umut ırmaklarında
Çağlamak adına kurumanın yurtsuzları
Dallardan kopup savrulmanın yurtsuzları

Yüzü çöl yanığı bir selamdır kiminin
Ortadan ikiye bölünmüş felhan yüreği
Fellah demişler adına
Azıcık ağlasa Nil taşar gözlerinde
Azıcık gülse çöller vadileşir
Bir yanı yarınsız cennet büyütür
Cennetsiz "Kerbela" diye çarpar bir yanı
Kiminin omuzlarında yağma sofrası geçmişi
Yüzyılları nasırlaştıran alnında
Kaç bin yılın hiç doğmamış Medya güneşi
Vatandaşı olmuş dört ayrı kuvvetin
İşgâli hak sayan bir ayrılıktan beri

İşte bunlardı gördüğüm bir ay ışığında
Ve bunlardı duyduğum
Bin renkli bir ovanın şiirsiz kıyısında
Başka tanık yok
Denizlerden uzak-dağlara doğru yağmurda
Ve bol güneşli bir karanlık altında
Birbirine karışıyor dilsiz şarkılar

Ey imge pınarı dokun bu yerlere
Dokun ki dile gelsin
Coşkusu vurulmuş suskun yürekleri
Dokun ki yandıkça uyansın
Uyandıkça kavrasın kendi ışık selini
O körkütük sarhoş ve tanrısal elleri

-6-

Aç güneş tufanı kuralsız gözlerini
Bırak Seyhan kıyılarından
Bakışların havalansın bu akşam
Çukurova göklerinde
Hiç konuşmadan ölümsüz bir kartalı söyle
İşçi gecelerinde
Fabrika önlerinde
Alınterine gül düşüren o yüreği söyle

Aç güneş tufanı kuralsız gözlerini
Gökte pamuk tarlası bir bulut
Ya da işçi sofrasında tuz ol bir tabakta
Yeşil soğanla bütünleş ölümlere karşı
Bütünleş ki süzülüp insin o kartal
Konsun yanıbaşımıza
Anlatsın direncin ışıltılı sularını
Bir anda ufuk yangınlarına dönsün yüreğin
Tutuştursun bilincin bütün kıyılarını

Sen ki bir imgesin kar altında toprak diliyle
Karakış içinde koklanmamış bir ilkbahar gülüyle
Akıp gidensin içimde renk renk
Coşup taşansın dilimde bembeyaz kar seliyle

Her özlemi yağmurla başlatan bu yerde
Mutlaka bilmen gerekir o kartalı
Toroslar tokalaşırken Akdeniz'le
Karanfil kıvrımlarına yazılmıştır adı
Zakkumlar dereler boyu nehirleşirken
Ve her geceyarısı
Vardiyalar uykusuzluğu değişirken yazılmıştır

Aç güneş tufanı kuralsız gözlerini
Çukurova emek yangını bir yerdir
Mutlaka bilmen gerekir
O kartal ki
Kazancılar çarşısında çekiç sesidir şimdi
Sayacılar çarşısında dikiş sesidir
Bir eli Kiremithane mahallesindedir
Ki yer yerinden oynar
Tuğlalar iner binalar kalkar
Bir eli işçi gecelerindedir
Her kanat çırpışı bin yaşamı kucaklar

Her özlemi yağmurla başlatan bu yerde
Bir kartal havalanır gökyüzüne
Adını yıldızların en görkemlisine yazar
Bütün yanlışlara gözucuyla bakar
Düşer sulara Seyhan olur akar
Ceyhan olur akar
Aşar dağları-denizleri ve kentleri
Bağcılar'da bahçeleri taşır güneşe
Metris'te ölümü gül diye yüreğine takar

Aç güneş tufanı kuralsız gözlerini
Aç ki silinsin ihanetin iğrenç yüzü
Görülsün o kartalın uçtuğu yerler
Rüzgâr olup estiği
Tohum olup serpildiği yerler
Renk renk grev bahçeleri
Sel sel Ankara yürüyüşleri
Döşeme mahallesi ve Sümerevler
İş yerleri-fabrikalar ve bütün işçiler
Bulvarlar-sokaklar ve bütün caddeler
Bir bir gelip onun yüreğinden geçerler

Her özlemi yağmurla başlatan bu yerde
O kartal ki
Adı hem yürekte sızı
Hem gökyüzünde Kutup yıldızı
Bakar bulutların üstünden yerin ta derinliklerine
Sorar en kuytudaki çaresiz yalnızı

Aç güneş tufanı kuralsız gözlerini
Aç ki çığlıklaşsın Toroslar
Tahtalılar-Binboğalar-Aladağlar
Yol versinler kar üstünde çiçeklenişine
O kartalı bakışlarında bulsunlar
Pamuk tarlalarında yangın yüzlü ırgatlar
Açlık denizlerinden ağlarla çekilmiş nasırlar
Ve ilk komünden beri geçen yüzyıllar
Bırak ki bakışlarında
O kartalın uçuşuna vurulsunlar
Ve sorsunlar
Anlamı nedir diye yaşamanın
Her yerde tükendiği bir anda umudun
Umudu çelik çelik donanmanın
Mutlaka bir anlamı vardır böyle yaşamanın

-7-

Bir yıldız kaydı-gökyüzüne bak
Bütün öfkeni yine sözcüklerle yak
Yanakların kanıyor konuşurken
Gözlerin koskoca bir soru dalgası
Vuruyor kendini şiirin kıyılarına
Saçların fırtınalaşıyor sen rüzgârken
Soluğun dalgalaşıyor
Burası toprak ve demir çığlığı Çukurova
Kanalköprü'den kan akıyor tarlalara
Her akşamüstü tutuşup yanarken sular
Genç bir kızın ölüsüne takılıyor ayaklar

Elleri kâğıt ve mürekkep kokuyor
İnançlı sözcükler uçuşuyor parmaklarından
Her biri kanat kanat süzülen sözcükler
Pamuk kozalarına yayılan
Pistonlara ve dişlilere sarılan sözcükler
Bütün bahçeler eylül vurgunuyken
Tomurcuk tomurcuk açılan sözcükler
Ki her biri
Yaşanan bir destandan dizeler söyler

Adı selam olsun o rüzgâr soluklunun
Elden ele fabrika fabrika dağılan
Dağıldıkça çoğalan bir selam olsun
Denizine koşan bir nehiri bilirsin
Akdeniz'in dalgalarına bak
Ve yak bütün suları bakışlarında
Göreceksin
Her köpük bir selamdır kıyılarında

Yaralı bir bulut gibi devrilir Toroslar
Kan ve ter düşürür pamuk üstüne
Kanalköprü'den geçer Akdeniz'e doğru
Kan bulaşır suyüzüne
Durur teksir makinası ve daktilolar
Masmavi sözcükler dağılır yeryüzüne

Her sözcük bir yürektir şimdi
Mekik mekik-dişli dişli çarpar
Yaşamın bütün sofralarına bağdaş kurar
Ki yüzyıllar yanar söylenişinde
Yılgınlıklar donar
Hiç kapanmamış yaralar kanar
Ey içimde bütünleşen çığlıklar
Bizi böyle ölümsüz sözcükler değil
Bu sözcüklerden yoksunluklar boğar

-8-

Saat Seyhan kıyılarına mavi kala
Gökyüzü metin olmayı kuşanmakta
Dağların en karanlık ardında
Bir bulutun yüzü kana bulanmakta
Ve ufukta gül yüzlü gün
İnancımız gibi yavaş yavaş ağarmakta
Seninle ve senden çok uzakta
Bir işçi
Bir inşaat temeline yüreğini doldurmakta

Çarp ey direniş tutkusu yüreğim-çarp
Al bu yüreğin sevdasını
Yarınlar adına yüzbinlere çarp

Toprakta güller açtırırken kanın
Ay düşmüş nehirlerdi yalnızca tanığın
Bir de nehirlere mendil sallayan dağlar
Ki bin yıldan beri etekleri işgal
Dorukları isyan kanar
Savrulsan şimdi zamanın yelesinde
Bütün çağları dolaşsan ne çıkar
Her özlemi yağmurla başlatan bu yerde
Şimdi yağmur diye gözlerin yağar

Saat pamuk tarlalarını beyaz geçe
Seni sordu dokunan kumaşlar
Otobüs kuyrukları ve vardiyalar
Pişen tuğlalar seni sordular
Bir tohum patladı "bereketli topraklar"da
Yeşermiş bir gelenek tohumu
Gördükleri düşü hayra yordular
Sonra bir türkü tutturdular

Vuruldun da bittin mi sen
Gömüldün de yittin mi sen
Halaylarda kol kolasın
Yani o gün gittin mi sen

Ne sözler yetti seni anlatmaya
Ne de sazlar
Dağbaşlarında bulutlar girdi koluna
Kentlerde çocuklar
Ve yeniden başladı
O korkusuz kartalın izinde yolculuklar

Geldiği gibi gider rüzgâr bir yolcu
Gittikçe kıyılardan uzaklaşır
Seninle ve senden çok uzakta
Toroslara yar diye sarılır
Uzuktan el sallar öz çocuklarına
Bakışlarından çam kokuları yayılır
Akdeniz sıcaklığından alıp seni
Marmara'nın serinliklerine taşır
Bir türküye dönüşürsün ki dilinde
İnancın toprağın nabzına karışır

İşte yine ufaktasın
İnanç dolu bakmaktasın
Varsın onlar öldü desin
Seyhan olup akmaktasın

İşte bahar işte güller
Bütün yaşam seni söyler
Savrulsa da can toprağın
Direncin çölleri seller

Gelir bir gün adın dile
Bitmiş olur bütün çile
Toroslardan yeryüzüne
Çekilirsin bayrak diye

Çarp ey grev coşkusu yüreğim-çarp
Al bu yüreğin sevdasını
Yarınlar adına yüzbinlerle çarp
Savur Toroslardan Akdeniz'e
Bolu dağlarından Marmara'ya
Ve Ağrı doruklarından bütün dünyaya
Savur ki yankılansın bu türkü
Sarsın yeryüzünü boydanboya

-9-

Vurulmuş bir ceylan ki Toroslarda
Ölümü utandıra utandıra
Ölümsüz bir ilk olmuş Çukurova'da
Akdeniz dalgalı
Ve yaşam alabildiğine coşkuda
Bir yanda Heredot olmuş Seyhan
Yazmış bir ölümü güneşli yapraklara
Bir yanda Homeros olmuş Ceyhan
Eklemiş bu ölümü sonsuz destanlara

Rüzgâr tanrısına kurban değil bu Homeros
Namus yarasına derman değil
Bir ölüm ki biri de yanıbaşında
Bir gün önce çiçek açmış sokak ortasında
Bir başkası çok uzakta ve yolculukta
Elinde kalem
Beyninde güneş serpintileri ve gökkuşağı
Yüreğini yağdırırken sözcük sözcük toprağa
Düştü birdenbire yaşamı
Bir çiy tanesi gibi en yeşil yaprağa

Ya sen-ey gelenek tohumunun narçiçeği
İki bin yıllık çınar yellerinde
Spartaküs'ten bugüne insan sellerinde
Gelmedin daha dile-gelmedin
Dilini kopardılar da söylemedin
Durdun durdun da
Ey direncin doruklardaki bayrağı
En büyük destanı bir tekmeyle söyledin

Önce dağlar dinledi suskun gürültünü
Sonra denizler ve nehirler
En derin uçurumlarda sesine gönül verdiler
Yaratılan geleneğin yepyeni tohumları
O gün toprağın rahmine sularla gömüldüler
Kök salıp filizlendiler
Rengine karşı bir bir dizilen mermiler
İnancın karşısında sevgiye dönüştüler
Ve insanlık tarihinde insanca bir ilki
Bütün insanlığa armağan eylediler

Varsın dilin koparılmış olsun artık
Alnın ezilmiş ve ellerin kesilmiş olsun
Yağıyor ki şimdi üstüne bir uzun yağmur
Onların elleri kan
Onların elleri çumur
Seninse dallarında bir gökkuşağı
Açıyor geleneğin tomur tomur
Bir yürekten alıp rengini
Bin yürekte yeniden patlıyor
Sen rahat uyu dost
Durmuyor çoğalması renginin-durmuyor
Coşup kabarıyor ırmak diliyle
Kabarıp taşıyor bentlerden
Yargılayan bir savunma oluyor her biri
Yaşamı ve kavgayı yeniden sorguluyor

-10-

Merhaba kutsal Kythera
Üç güzeller yurdu
Tam üç bin yıl sonra merhaba
Nasıl geçti bunca yüzyıl
Şimdi "Narlıkuyu" diyorlar adına
Afrodit'i doğuran ak köpükler
Şimdi balık kılçıklarıyla dolu yalnızca
Ve üç güzeller hamamında
Mısırlı bir dişi yosma
Nerede kaldı Apollon şenlikleri
Sen söyle üç güzellerin en genci Thelia
Nerede kaldı o ışık ve parlaklık
Yaşama sevinci ve doğadaki doğurganlık

Önce hanginiz aldı o tanrıçayı kollarına
Hanginiz kutsadı
Hanginiz ovdu kutsal kokulu çiçeklerle
Ve hanginiz saldı suların sonsuz kollarına
O sular ki ilk aşkıydı Poseidon dalgalı
Kıbrıs'ta çıkmadan önce karaya

Yunuslar sevişerek eşlik ettiler o tanrıçaya
Sen söyle Aglaia
Hangi ışık aydınlattı yolunu
Kıbrıs'tan Girit'e ve oradan Ida dağına
Merhaba kutsal Kythera
Gaia tanrıçanın üç güzel kızı merhaba
Tam üç bin yıl sonra
Şimdi "Narlıkuyu" diyorlar yurdunuza
Kız Kalesi efsaneleşmiş bir yalan
Ve Kharitlerin Koritlere dönüşmesi
Roma'nın saray duvarlarında bir ilan

Önce Hesiodos'tan tanıdım sizleri
Sonra bizim İzmirli Homeros'tan
Sizinle baştan başa Anadolu'ydu Eski Yunan
Bugünkü Yunanistan'sa köhne bir Hellenistan
Dinleyin üç güzeller
İnsanoğlu merhaba diyor doğaya
Milattan önce beş yüz seksen beş yılının
Yirmi sekiz Mayıs'ında
Haykırıyor dünya Miletli Tales'in ağzında
Merhaba ey doğa-sen kimsin
Ve yanıt veriyor doğa
Ben senin anlanım ey insanoğlu-tanımadın mı

Merhaba kutsal Kythera
Tam üç bin yıl sonra merhaba
Önce dinler unutturdu seni
Sonra nal sesleri ve kılıçlar
Kan içinde devrilirken su başlarında ceylanlar
Ötmedi bir daha kıyılarında
Ne keklikler ne turaçlar
Fenikeli bir kral oğluydu Kliks
Europnesya'dan Gaia'ya
Klikya dedi bu güzel yurdunuza

Roma'dan sonra bu topraklarda
Ne tanrılar kaldı ne krallar
Ne tahtlar kaldı ne saltanatlar
Dört nala geliyordu çünkü yağmacılar
"Dört nala gelip Uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısrak başı gibi" uzanıyordular
Bilemiyordular-göremiyordular-söyleyemiyordular
Yalnızca yakıp yıkıyordular
Ve bir Allah adına
Bin allahı kurban ediyordular

Merhaba kustal Kythera
Tam üç bin yıl sonra merhaba
Ne çevreni kuşatan narçiçekleri
Ne de seni gölgeleyen Mısırlı yosma
Duy sesimi ey Aglaia
Hiçbiri yetmiyor parlaklığına
Duy sesimi ey Europnesya
Hiçbiri yetmiyor doğurganlığına
Duy sesimi ey Thelia
Hiçbiri yetmiyor coşkularına

Sizi unutturan Romalı bir yalanım belki
Su başlarında vurulan ceylanım ya da
Ya da bir Allah adına
Bin allahı kurban diye sunanım
Göremedim bunca yıl kör olayım
Bilemedim bunca yıl kahrolayım

TARSUS ŞELALESİ

Bir nehir tanrısıydın Kitnos
Kral saçlarını tarayarak akardın
Bin yıllık zamana karşın
Krallık taçlarını birbirine çarpardın
Ne Büyük İskender'i taktın
Ne de Kleopatra'nın yüzüne baktın
Kopup geldin
Toros denilen o boğalar yüreğinden
Hep aynı denizin sıcaklığına aktın
Turaçlar saz çalar
Keklikler halaytutardı kıyılarında
Bir yerde nergis
Bir yerde sümbül
Bir yerde kekik kokusu sinerdi sularına
Tam da karlar erirken
Ve kar suları karışırken koynuna
Nal sesleri ve kılıçlar girdi kanına
Bir el dokundu
Soğuk anlamında "Berdan" dedi adına
"Kar yağar berdan berdan
Yollar kapandı kardan"

Şimdi yine akıyorsun Kitnos
Yine tarıyorsun kral saçlarını
Bin yıllık zamana inat
Yine birbirine çarpıyorsun krallık taçlarını
Ama kurban yok artık sana-adak yok
Karacaoğlan söyledi duyduk
Biz sana Tarsus Çayı diyoruz
Ve bütün tanrıları
İnsanlık adına kurban ediyoruz

NAMRUN YAYLASI

Gökyüzündeyim şimdi ayaklarım yerde
Bir yanımda Cehennem deresi
Bir yanımda bulutlar doluyor kadehlere
Bir yanımda yağmur
Şarkı söylüyor uçurumlarda yeşil sevinçlere
Kükrüyor Toros doruğu
Bir erkeklik ögesi Kibele'nin önünde
Toros demek boğalar demek
Şimşekler sönüyor yıldırımlı şehvetinde

Ey Çukurova'nın pamuk tarlası gökleri
Ey temmuz ayında patlayan gökgürültüleri
Yanarken şimdi ovaların en sulak yerleri
Yıldırımlar aydınlatıyor burada
Uçurumlardan
Uçurumlardan aşağı yeşil derinlikleri

Doldur kadehleri Salvador
Yeşilin bin türüne yağmur yağıyor

Tam da bir bulut girerken lokantadan içeriye
Bu mitoloji de nereden doldu kadehlere
Adem Havva'nın üçüncü kocasıymış bize ne
Bak Ziya davet ediyor bizi
Karacaoğlan dizelerinde tomurcuk memelere
Başkan gülümsüyor aklı hizmette
Kâmil mitolojiden habersiz din krizinde
Ahmet Ağa bir köknar gövdesi
Dalları gür
Yaprakları dostluktan yaralı
Yüzü yaylalı-yüreği bütün dünyalı

Doldur kadehleri Salvador
Yeşilin bin türüne yağmur yağıyor

Sebil yaylanın öte yüzüdür
Bir yanı ezan sesi
Bir yanı sarhoş türküsüdür
Ve orada yaşanan her olay
Yazılmamış bir Çehov öyküsüdür
Tüysıklet İbo'suyla
Mağara gülüşlü Söbu'suyla
Cehennem dere bir cennet görüntüsüdür

Doldur kadehleri Salvador
Yeşilin bin türüne yağmur yağıyor
Bu yayla Namrun yaylasıdır
Her gece gökyüzünden yıldız sağıyor
Yıldız sağıp yeşil emziriyor
Kim bilir daha kaç bulut gelir masamıza
Dinle Salvador
Doruklardaki çamlar öyle söylüyor

BEŞLERİN TÜRKÜSÜ

Beş filiz yeşermişti bereketli topraklarda
Beş yaşamı destan yürek
Ayrı ayrı beş inançtan yükselen gelenek
Şimdi beşine birden sormak gerek
Bir ölüm törenine giderken ölmek ne demek
Sordum yanıt vermedi Seyhan ve Ceyhan
Ölümleri nehirlerin kurumasıymış demek

İki Celal bir Hasan
Bağdaş kurmuşlar yüreğimin sofrasına
İmam sazla vuruyor imamlar makamına
Bir iniyor bir çıkıyor soluğum
İnsanlığın gökteki doruk katına
Ya sen
Göksun yaylasından Çukurova'ya
Kar selleriyle birlikte yürüyen
Karacaoğlan türkülemişti gözlerini
Tepeden tırnağa yürekti gövden
Adın bir yüzyıla özdeşti belki
Oysa bin yıllık yaraya dermandı öfken
Sazlarda teller kıskanırdı sesini
"Bir şems-i biri kamerü'l elif oy beni beni"

Ben ki fesleğenler büyütmüştüm direncinde
Bu acıyla hangi notaya koysam seni
Ne Ruhi Su'nun sazına sığarsın şimdi
Ne de boy verirsin bir şairin dizelerinde
Yalnızca yaşarsın ey güzel dost
Yaşarsın binlerce şiirin sonsuz imgelerinde

Nasıl anlatsam seni-sözcükler tükeniyor dilimde
İlk kez merhaba dediğim zaman Adana'ya
Yerde kümelenmiş bir bulut
Gökte pamuk tarlasıydın Çukurova'da
Ve sımsıcak bir sestin
Kestin bütün bağlantılarını yeryüzüyle
Gökyüzünde soluğu rüzgârlarla birlikte estin

Gökyüzü indi yeryüzüne o gün
Bir Hasan iki Celal oldu bir bulut karşında
Sonra yeryüzü çıktı gökyüzüne
Bir İmam bir saz oldu aynı bulut yanında
Ve çalındı o türkü teller kırıla kırıla
"Bir şems-i biri kamerü'l elif oy beni beni"

Al şimdi yüreğimi dost
Vur seni çürüten toprağın yüreğine
Sizden önce kimleri vermedik ki
O doymak bilmeyen "sadık yâr"e
Nice oğullar-nice ustalar-nice dostlar
Kiminin sözcükleri kaldı geriye
Kiminin türküleri
Bin tane yüreğim yok ki benim
Bunca acı içinde nereye koysam seni

-II-

GELENEK TOHUMU

.....
Bir tek kaya doruklaşmıştı o gün
Al bir mendil sancaklaşmıştı o gün
Elinde yüreği silah bir adam
Halk burcunda bayraklaşmıştı o gün

GELENEK TOHUMU

Sokaklar kanarken içten içe kimsesiz
Kentler ağlarken
Ve ihanet tortularıyla kirlenirken deniz
Yürüyordu soluğu rüzgâr bir adam
Her adımı bir geleceği kucaklar gibi
Sonsuz ışıklar taşıyordu ufuklardan
Yağmurda toprak kokusuydu bakışları
Yüreğinde kanatlanmış bir heyecan
Yükseliyordu sevginin gökyüzüne
İnancı çiçekleyen eylem doruklarından

Bu sessizliğe bir çığlık gerek diyordu
Korkunun yüreğine korkular salacak
Ölümleri çaresiz kılacak bir çığlık
Bir geleneği tohum tohum ekip toprağa
Enginleri baştan sona saracak bir çığlık

Pürköpük coşkulu bir nehirle birlikte
Haykırdı soluğunu rüzgâr edip yürüyen
İşte gün-işte güneş-işte biz
Karşımızda sonsuzluğu mavileyen deniz
Sonsuzluğa varmayan yaşamı neyleriz
Biz ki konuşan dil
Açılan gül ve yaratan elleriz
Yağmur altında çöl kuraklığıysa yaşanan
Bütün çölleri yüreğimizle selleriz

O gün sevinçli bir heyecanla kanatlanan
Bir bahçe dolusu çiçek nakliydi güneşe
Bağcılar yokuşundan gökyüzüne havalanan
Ey İstanbul-ey koca kent
Yeşili beton beton boğan
Maviyi çirkef çirkef kovan kent
Yine "Sis" vaktidir yaşanan
Her yer ihanet pusuları ve duman
Hain ökselerdir kuşların ayaklarına takılan

Havada yağmur çiseliyor ince ince
Mızrak mızrak noktalıyor suları
Gökte bulutlar öfkeli
Denizde dalgalar kabarıyor içten içe
Yarıla yarıla geçiliyor pusular
Çiçekler güneşe taşınıyor sessizce

Bitmiyordu pusular-gitmiyordu duman

Ey Bağcılar yokuşu- Bağcılar yokuşu
Ölümsüzleşen bir ölümün tanık yokuşu
Yoksa eğer bu yürüyüşün geri dönüşü
Her çukurun bir siperdir artık senin
Her penceren bir tanıktır yarınlara
Varsın bayrak olup çekilsin yüreğim
Her inşaatın bir kaledir artık senin

Durdu bir kuytuda soluğu rüzgâr olan
Sessiz bir gürültüyle seslendi dostuna
Yüklen bu bahçeyi geniş omuzlarına
Bu yükü mutlaka güneşe taşıman gerek
Karanlık bürümesin diye yollarını
Bu kalede sisleri durdurmam gerek
Yarınları bugünden korumam gerek
Suskunluğun zincirlerini kırmam gerek

Bir ışık patladı öfkeli bulutlar arasında
Güneşe ulaşan ilk çiçek selamıydı yanan
Rüzgârın yelesindeki nehir
Çoktan uzaklaşmıştı kanlı pusulardan
Ve kalesinde soluğu rüzgâr olan
Ölmeden indirmedi bayrağını burçlardın

Bir tek kaya doruklaşmıştı o gün
Al bir mendil sancaklaşmıştı o gün
Elinde yüreği silah bir adam
Halk burcunda bayraklaşmıştı o gün

Yağmurda toprak kokusuydu bakışları
Dinmişti çiseleyen yağmur
Kabaran deniz durulmuştu
Dalda çiçek
Gökte yıldız vurulmuştu
Binlerce sesi katıp kendi sesine
Ölümsüzlük türkülerine söz olmuştu
Konuşamayanlara haykıran dil
Göremeyenlere parlayan göz olmuştu

Ölümü özlenen bir yardı onun
İnancı çoğalan bir nardı onun
Her rüzgâra bir fırtına katmıştı
Soluğu esen bir rüzgârdı onun

Sen rahat uyu ey en önde korkusuz giden
Bir ışık adına bütün güneşi çiçekleyen
Sen rahat uyu
Bahçendeki çiçekler çoktan yayıldı gökyüzüne
Yedi renkli sevinçler saçıyor şimdi her biri
Gözlerinde yol gösteren kutup yıldızı
Yüreğinde direnç çiçeği açelyalar
Ve dilinde senin
Adresi olmayan bir nice sorgular-sorgular

Sen rahat uyu ey en önde korkusuz giden
Rüzgârlara çiçek yüklü fırtınalar ekleyen
Sen rahat uyu
Ektiğin gelenek tohumu elden eledir şimdi
Yeşeren filizler gülden güledir
Dolaşır kent kent
Okunur fabrika fabrika
Yarattığın destanlar dilden diledir
Ve içimizde buram buram tüten yarınlar
Ki ilk sabahın güzelliği seninledir

ADI KAYIP

Deniz yok olursa diyor bir çocuk
Balık kaybolursa
Ne derim benden sonraki çocuklara
İnsanlar kaybolurken gözaltılarda
Çöllerde boğulan nehirler
Ey çocuk
Nasıl varır okyanuslara

Adı karanfil ki suçu rengidir
Özgürlük dilinde bir imge
Tutsaklık dilinde bir söylencedir
Karanlıkta bir el koparır dalından
Artık ölüme varmış bir işkencedir

Orman yok olursa diyor bir çocuk
Ağaç kaybolursa
Ne derim benden sonraki çocuklara
İnsanlar kaybolurken gözaltılarda
Dalından koparılan tomurcuk
Ey çocuk
Nasıl meyvelenir sana ve diğer çocuklara

Adı narçiçeği ki suçu patlamak
Birdenbire güneşe haykırmak
Ve güneş diliyle kıpkızıl çoğalmak
Karanlıkta bir el koparır dalından
Adı kayıptır artık
Daha meyveye bile durmadan

Aç gözlerini o çığlıklara çocuk
Kayıp analarının gözlerine bak
O gözler ki karanfil kıvrımında nar çokluğu
Sevda denizlerinde oğul ve kız yokluğudur
Her biri bir depremdir yüreklerde
Her biri açlık içinde zulüm tokluğudur

Sen ki bir badem dalısın baharda
Yüzünde solgun bir yeşil akşamı
Dalıyor gözlerin bir çağın artıklarına
Kazılardan yeni çıkmış gibisin
Bakışlarında düş fosilleri
Güneşli bir yeşili özler gibisin

İnsanlar kaybedilirken ey çocuk
İnsanlık adına
Nasıl başlar bu yeşil ve mavi yolculuk
Hangi gemi kalkar bu ülke limanlarından
Hangi mavilikler karşılar seni
Kıyılar zincir olmuş bileklerde
Dalgalar yargısız infaz
Al kalemi eline ey çocuk
Yeşilin ve mavinin şiirini yeniden yaz

GÖZLER YANGIN ŞİMDİ

Bunca yıl çığlıklar koşturulmuş bu yolda
Deli taylar gibi ter içinde çığlıklar
Savrulan bir yanlışa vurulmak için mi
Yoksa dağları yırta yırta yürüyen
Bir ırmak diliyle durulmak için mi

Gözler yangın şimdi-ufuklar duman
Dünya değişiyor masalı koca bir yalan

Tam kırk yıl bulandırdılar suları
Nilüferleri dağlara taşıdılar
Kekikleri çaylara
Uğrun uğrun-ince ince-gizlice
Ve sinsice yürüdüler karanlıklara
Pınarbaşlarında yarpuzlar utandı
Ormanlarda köknarlar
Sonra leylak düşmanı bir akşam vakti
Dünyanın değiştiğini buyurdular
İhaneti kanlı bir gelinlik içinde
Yeryüzünün yatağında doyurdular

Durduk düşündük sularla birlikte
Dağlarla-ormanlarla-bulutlarla birlikte
Durduk düşündük
Nergislerle-nevruzlarla-güllerle birlikte
Yok olan hiçbir çiçek yoktu yeryüzünde
Durduk düşündük turnalarla birlikte
Martılarla-kumrularla güvercinlerle birlikte
Yok olan hiçbir güzellik yoktu gökyüzünde
Durduk düşündük
Nehirlerle-denizlerle-okyanuslarla birlikte
Yok olan hiçbir dalga yoktu suyüzünde

Yalnızca onların külleri vardı
Ki çiçek çiçek öldüren yeryüzünü
Yalnızca onların zehiri vardı
Ki bulut bulut öldüren gökyüzünü
Yalnızca onların pisliği vardı
Ki lağım lağım kirleten suyüzünü
Onlardan başka yoktu dünyaya düşman olan

Tam da yunuslar sevişirken Arşipel'de
Tam da gökkuşağı sevinçleşirken
Özlenen renkler siliniyor dediler
Tam da insanın insanlığına çeyrek kala
Yarım metrelik cam bir savaş alanıyla
Çıktılar karşımıza teknoloji yalanıyla

Gözler yangın şimdi ufuklar duman
Dünya değişiyor masalı koca bir yalan

Çocuklar ölürken bütün ülkelerde
Ey koca Nazım
Ey ustamın ustam dediği
Milyonlar içindeki vatansız yalnızım
Çocuklar güldü demiştin o büyük ülkede
Gel de gör şimdi
O yüzlerde büyümüş yarınsız öfkeyi
Gel de gör
Gece gelen telgraftaki o yüce değerin
Nasıl bir körlüğe kurban edildiğini
Yüreklerde yükselen son anıtın da
Gel de gör nasıl yerlere serildiğini

Sonrası vurgun-soygun ve talan
Sonrası gözyaşı ve kan
Çaykovsky Harlem'de bir tepinme
Tolstoy sütyen boşluklarında pembe dizi
Mayakovsky bir papaz duası belki
Puşkin çarlık özleminin şiirsel gizi

Gözler yangın şimdi ufuklar duman
Dünya değişiyor masalı koca bir yalan

Ne olur tunçtandı-demirdendi demeseydin
Bir tabuttan korkan o şaire gönül vermeseydin
Alsaydın Neruda'nın Şili kasımpatılarını
Hasan Hüseyin'in kırmızı gül dallarını
Howard Fast'ın fırtına sonrası çığlıklarını
Ölmeden önce mezarının başına koysaydın
Burcu burcu-gürcü gürcü koksaydın
Dünya değişiyor masalına kahkahalar atsaydın
Son anda sokup ellerini hasta kalbine
Çocuk yüzlü yepyeni bir şiir çıkartsaydın

Nasıl da severim seni
Hiroşimalı bir kızın yaprak dudaklarında
İşçi tulumuyla Taksim alanında
Ve 1960 yazında Küba'da nasıl da severim
Al şimdi ellerimi
Yattığın o büyük ülkenin topraklarına uzat
Yanar parmaklarım-yanar
Ne Şolohovlar ne de Gorkiler var
Yalnızca seni o topraklara tutsak edenler
Ve Memed'in özlemiyle oraya gömenler var

Yanardağlar mı patlıyor bilemiyorum
Denizlerle karalar yer mi değiştiriyor
Dinazorlar mı göçüyor yoksa
Bir yanım tırpan yine-bir yanım gül bahçesi
Bir yanım soygun yine- bir yanım ter ezgisi
Söyler misin ey ustaların ustası
Nedir bu değişmenin yarınsız sonrası

Şimdi senin ceviz yaprağı kıvıl kıvıl ülkende
Kimi dünya değişiyor masalının hayalinde
Ki Orta Asya'nın kımız tadı hâlâ dilinde
Kimi Zonguldak madenlerinde
Paşabahçe'de ve Çukobirlik'te
Yurtiçi kargoda ve Toros gübrede
Direnen bütün yüreklerle birlikte
Kimi dört bin yıllık bir güneş peşinde
Adının özgürlüğü için dövüşmekte
Değişen nedir söyler misin
Alınterinin nehirleştiği bu yaşam içinde

Bir tren penceresinde saman sarısı saçlar
Rüzgârın yelesinde nasıl ülkeden ülkeye
Beyinden yüreğe nasıl fırtınalarla koşar
O büyük coşkular
O sonsuz duygular
Uzansam her teline şimdi ellerim yanar
Her biri beş dolara bir masadan uçar
Başka bir masaya konar
Seninse bu körkütük gidiş içinde
İnsanlık adına yüreğin bir başka kanar

Dikersin gözlerini masmavi yarınlara
İnsanlığın insanca yaşamını özlersin
Ve söylenirsin kendi kendine
Çağının tanığı her şair gibi sen de
Ne açlık
Ne zulüm
Ne de kan
Ancak biz kazandığımız zaman
Ve bütün insanlık insanca yaşadığı zaman

AĞUSTOS VE RÜZGÂR

Anlamını yakalamıştım bir menekşenin
Tam da taşırken yüreğime
Soldu dediler
Bir anda çürüyüp döküldü dallarda pembeler
Ardında baharsız mevsimler
Ardında saçları buz tutan bekleyişler

Artık imzalamıyorum hiçbir kitabımı
Yeter kanım döküldü kendi yapraklarıma
Yıllar boyu ne kızaran bir ufuk
Ne de yeşeren bir yaprak var ortada
Yalnıca bön bakışları mil çekilmiş gözlerin
Ve kulakların kurşun geçirmez sağırlığı

Hangi menekşeydi anlamını yakaladığım
Tam da unutmak üzereyken
Aynı anlamı grevleyen işçiler
Ellerinde bayrak diye ayakkabıları
Yüzlerinde kesik saçlarıyla yürüdüler
Sığmaz oldular caddelere
Fabrikalar ve alanlar dolusu büyüdüler
O mor haykırışa soldu diyenler
Görmediler-bilmediler-söylemediler

Sesini yakalamıştım bir güzel kuşun
Tam da taşırken şiirlerime
Öldü dediler
Sustu bir anda bütün ezgiler
Ardında geleceksiz umutlar
Ardında peş peşe mühürlenen konutlar

Artık çalmıyorum hiçbir dostun kapısını
Yeter sözcüklerim öksüz kaldı eşiklerde
Yıllar boyu ne tekleşip yükselen bir ses
Ne de bayraklaşan bir imge var ortada
Yalnızca ihaneti kalkmayan ellerin
Ve çıldırtan suskunluğu bağlanmış dillerin

Hangi güzel kuştu sesini yakaladığım
Tam da unutmak üzereyken
Aynı sesi Ağustoslayan direnişçiler
Aydın'dan Eskişehir'e açlık sazıyla o sesi
Ölüm ezgisinde ölümsüz türkülediler
Sığmaz oldular zindanlara
Gazeteler ve dergiler dolusu büyüdüler
O güzel kuş için öldü diyenler
Görmediler-bilmediler-söylemediler

Rüzgârını yakalmıştım bir soluğun
Tam da düğümlerken kendi soluğuma
Kesildi dediler
Durdu bir anda denizlerde dalgalar
Ardında boğulup kuruyan ırmaklar
Ardında kavrulup çölleşen topraklar

Artık aldırmıyorum söylenen hiçbir söze
Hatta binilen trenlerin
Hangi kente ve nasıl gideceğine bile
Yıllar boyu hep aynı yılgın sesler
Soldu dediler
Öldü dediler
Bitti dediler
Her şeyi dediler ya demesine
Yaşayan kimdi bütün bu yangınları
Söylemediler
Gözlerine düşmüş gözlerimi bile göremediler

Hangi soluktu rüzgârını yakaladığım
Hangi savruluştu saçlarımda
Tam da unutmak üzereyken demiyorum
Bir menekşenin anlamı gibi biliyorum
Ve o rüzgâr hiç mi hiç kesilmedi diyorum

AYVALAR GEÇMİŞ ZAMAN

.....
Gidişimiz türkü çiçeklenişiydi
Dönüşümüz ağıt
Şarkılar sararırdı geciktiğimiz zaman

AYVALAR GEÇMİŞ ZAMAN

Durdu göl kıyısında bir adam
Buruşmuş aşkını çıkardı cebinden
Kıyıda küçük bir dalgaydı yüreği
Bir aşkına baktı
Bir de aşkın sulardaki rengine
Atmadı göle
Sular buruşup kirlenmesin diye

Bir göl bile çok büyükmüş meğer
Ne denizler coşmuştu oysa
Çılgın ay ışıklarıyla yanan
Yandıkça tapınaklaşan denizler
Hangi şiire sığar şimdi
O kırılan zincir sevinci sesler
O haykıran suskun pembeler

Gidişimiz türkü çiçeklenişiydi
Dönüşümüz ağıt
Şarkılar sararırdı geciktiğimiz zaman

Şimdi bir göl kıyısında denizden uzak
Maviliklerini soyunmuş bir aşk
Ki çırılçıplak
Bakıyor buz tutan gözleriyle
Güneşin bütün renklerini dondurarak

Sevmek beyaz-ışıl ışıl aydınlık
Sevişmek pembe-tozkırmızı bulanık
Aşk pembebeyaz-dalda çılgınlık
Sonra ayvalar geçmiş zaman sarısı
Ve anılar ufukta mor bir dalgınlık

Bir güzelliğin bıçakla kesilmesi
Bir çocuğun diri diri gömülmesi
Bir yürekte bin sevginin
Yürekle birlikte yaprak yaprak ölmesi
Kopup düşmesi-savrulup gitmesi

Uyandı uçurum kıyısında bir adam
Dehşetle döndü anılarındaki kente
Ne kol kola yürünmesi bulvarların
Ne kuytuların sımsıcak öpüşmesi
Her yer buruşmuştu titreyen ellerinde
Tam da yıkılmak üzereyken koca kent
Tam da üstüne üstüne
Durdu yalvaran bir çöplüğün önünde
Bir aşkına baktı
Bir de anıların badem çiçeği rengine
Atmadı çöpe
Aşkı da buruşan her yerle birlikte
O kentin yüreğine gömülsün diye

MERSİN SULARINA KIZIL KALA

Coşarken bilmezse yürek coştuğunu
Koşarken bilmezse ayak koştuğunu
Ve boşluklar içinde bir özlemse yaşam
Boş bakan gözler de bilmez
Hangi yaşam uğruna ve neden sustuğunu
Bir çileli yük olur taşıdığı eller
Baktığı gözler
Söylediği sözler
Sonra yalvaran sözcükler düşer diline
Kendi yüreğinden kurtulmak ister

Ey gökkuşağından sıyrılan güzellik
Her akşamüstü aynı hüzünle
Yedi renkli sevinçlerden ayrılan güzellik
Saat Mersin sularına kızıl kala
Yüreğini yollara savuran güzellik
Yollarda portakal çığlıkları
Ve akıp giden zakkum ırmakları
Bakışları günbatışıyla tutuşan güzellik

Gel de böl desem ikiye beni
Yılları bende bulursun-bendeyse seni
Çivile şimdi güneşe gözlerini
Belki aynı zamanda doğabiliriz
Tutunup bir rüzgârın yelesine
Aynı denizlere doğru savrulabiliriz
Binebiliriz kalkan ilk gemiye
Hangi ülkelere gittiğini sormadan
Kuralları yeniden boşlayabiliriz

Saat Mersin sularına kızıl kala
Bütün duygular çığlık çığlığa baskıda
Sen bir yana-ben bir yana
Senin özgürlüğün yaralı
Benimse yüreğim sargıda
Sen gençlik yorgunusun
Bir yanın aşklarda-bir yanın ayrılıklarda
Bense bir suskunluk çınarıyım
Gövdem gürül gürül
Dallarım ve yapraklarım yasaklarda

Saat Mersin sularına kızıl kala
Yine ayrılıyor yollarımız
Seyhan küskün
Yolun açık ola
Merhaba ey sonsuz güzellik ve şiir
Sözün aydınlık ola
Belki yaralı ve yorgundur dilin
İmgelerin sıcaklık ola

Ey kırk yaşın yirmilik serserisi
Birbaşınasın yine
O hüzün yumağı güzellik
Günbatışında gecelere
Yüreğindeyse yarınlara çoktan gitti
Vur başını şimdi kahkahadan kahkahaya
Bütün özlemler bitti
Yaşanacak en gürültülü duygular
Bir zaman kaymasından suskunluğa gitti

SUSKUNUM SANA

Hangi şiire başlasam suskunum sana
Dağ göğsünde bir kaya diliyle suskun
Güneşte kavrulan bir kum tanesi
Çatlayan dudaklarım oluyor her gece
Yağmura suskun-yaşamaya suskun
Haykırabilsem
Belki bir nehir köpürebilir sesimde
Silinebilir kuraklığın bütün izleri
Upuzun çöller vadileşebilir içimde

Hangi güzelliği özlesem suskunum sana
Yürek boşluğunda bir of kadar suskun
Özlüyorum seni masmavi
Koşuyorum sana bembeyaz
Ve kahroluyorum bir anda kapkara
Ah oluyorum
Of oluyorum
Ve susuyorum
Oysa haykırabilsem
Işık yumağı bir pınar olur soluğum

Hangi türküye uzansam suskunum sana
Ağıt ağıt-özlem özlem suskun
Tut ki vurulmuşum
Aşktan ve kandan bir damla olmuşum
Bir saçlarının rüzgârına
Bir de ağzının kıyılarına konmuşum
Hangi dalga silebilir beni senden
Hangi kasırga koparabilir
Ben saç tellerinde bir ezgi olmuşum
Coşkuların her şahlanışında
Sana deprem deprem susmuşum
Ve sana susmaktan
İnan ki yorulmuşum

Yeter olsun gözlerinde ışık fırtınası
Sözlerinde baskı yasası yeter
Hangi kavgayı özlesem suskunum sana
Zafer sabahlarında gece kadar
Bayram sabahlarında yas kadar suskun
Böyle güzelliklere de
Böyle suskunluklara da lanet olsun
Al bu suskunluğumu-al artık
Al ki bütün gürültüler kahrolsun

OKYANUS BİR DAMLA

Bir dama olup düştün günün yüzüne
Bütün günler okyanus bir anda
Bütün günler güneş ve köpük
Belki antik çağlı bir törenden
İnsanlığın o saf dönemlerinden geldin
Kar altından güneşe doğru
Bir nice tanrıçanın görkemiyle yükseldin
Tam da kıvranırken içimdeki yürek boşluğu
Tam da karakışlanırken
Bütün mevsimlerime birden hoş geldin

Bırak sözcükler yetmesin artık
Gürültüler yetmesin hiçbir şeyi anlatmaya
Baştan sona şiirleşsin yaşamın dili
Baştan sona müzikleşsin
Tanrıların o sönmeyen ateşinde
Uzay çağlı yürekler bütünleşsin
Bırak ki baştan sona yaşam
İmge imge-tufan tufan ölümsüzleşsin
Hiç söylenmemiş sözcükler
Mor ötesindeki renklerle güzelleşsin

Bir göl kıyısında ve çamlar arasında
Aşka çeyrek kala durmuşken zaman
Birdenbire dudakların ve deniz
Ağzımda bir müziğin sımsıcak notaları
Kuralsız bir sonsuzluk
Ve saçlarında iğde kokuları
Uzak bir özlem gibi çığlık çığlığa sessiz
Gözlerinde paramparça bir güneş
Ayıklanmaz bir türlü-ışıl ışıl ve çaresiz

Aç yüzünden taşan gözlerini ne olur
Kapat
Bir daha aç
Aç ki pürköpük bir dalga olsun kirpiklerin
Patlasın kıyıları çıldırtan kaşlarında
Aç yüzünden taşan gözlerini ne olur
Kapat
Bir daha aç
Aç ki bütünleşsin güneş parçaları bakışlarında

Bir köpüklü çaresizlik ol örneğin
Yüreğimde gemiler batıran fırtınalar yarat
Al beni denizlerden çöllere
Ve çöllerden en kalabalık kentlere fırlat
Çılgın bir sonsuzluk olsun gülüşün
Beni gülüşünün bir mavi sonsuzluklarına
Bir de yemyeşil doruklarına uzat

SULARIN IŞITILI DOSTUNA

Bakarken bakışlarım dağılıyor yüzüne
Yüzün yeryüzü
Gözlerin bitimsiz bir evren
Hangi ülkeye koşsam yüzünde
Birdenbire nehir şenlikleri ve sen
Türküler ışık ışık süzülürken dilinden
Upuzun özlemlerle yankılanıyor yüreğim
Hep kendimi dinliyorum sesinden
Sesinden
Ve susmak bilmeyen gözlerinden

Çok çok anılardasın şimdi yanımda
Kızılırmakla kol kola bir yanın
Sırılsıklam halaylardasın
Bir yanın seyhan kıyılarında
Ürpertilerle kurulmuş saraylardasın
Ve iki nehir arasında
Rüzgâr yelesinde bir köpük diliyle
Hiç bitmeyen yolculuklardasın

Bir an türküler bulutluyor gözlerini
Şarkışla'da bir ölüm akıyor şakaklarına
İnce ince-damla damla
"Şarkışla'ya düşürmesin oy oy"
Bir an öpücükler güneşliyor gözlerini
Banaz'dan bir ses düşüyor dudaklarına
"Çıkarım bakarım kale başına"
Sesinde bir saz
Ölümsüzlüğe gömülüyor Sivas topraklarında

Ey suların ışıltılı dostu
Türkü türkü süzülüp mü geldin
Şiir şiir yazılıp mı geldin
Yeter artık çıldırt bu çılgınlığı
Ya gecikmiş bir nehir ol kuraklığıma
Ya da kıştan yaza bir cemre ol
Önce havama düş
Sonra suyuma ve yangın yeri toprağıma

AÇMA GÖZLERİNİ

Bir yaş günü göl kıyısında sessiz
Mum ışıkları oynaşırken yüzünde
Hiçbir göl ve nehir sığmıyor yüzüne
Yüzüne
Ve gözlerindeki o bitimsiz evrene
Hangi yıldızı yakalasam ışık seliyle
Hangisini koysam yörüngene
Tükeniyor çekim kuvveti yoğunluğum
Ben bakışlarındaki yıldızlara
O yemyeşil çığlıklara vuruldum
Açma gözlerini-yoruldum

Bin parçaya bölünüyor gözlerinde ışıklar
Birinde kuş sesleri-şafak ve özgürlük
Birinde nehirler-deniz ve sonsuzluk
Birinde yolculuklar-susuzluk ve uykusuzluk
Hangi birini getirsem ki dile
Ben hepsine birden vuruldum
Açma gözlerini-yoruldum

Bakarak erittiğin her ışık parçası
Gözlerinde bin özlemi türküler
Beni sözcüklerin büyüsünden alıp
Renklerin ve notaların dünyasına sürükler
İster konuş artık bundan böyle
İstersen sus
Beni hem sesin hem de sessizliğin gürültüler
Ben ikisine birden vuruldum
Açma gözlerini-yoruldum

Bu kaçıncı yaşın böyle şiirler içinde
Bu kaçıncı şahlanışın
Ya da kaçıncı tükenişin çiçek serpintilerinde
Bak-bademler çiçek açıyor
Pir Sultan Abdal saz çalıyor yüzünde
Veysel görmeden anlatıyor baharı
Üç cemre birden tükeniyor sesinde
Ben üçüne birden vuruldum
Açma gözlerini-yoruldum

SAVRULUP GİDER

Yüreğim sensiz düşer yollara
Ateşler içimde tutuşur gider
Özlemim kanatsız konar dallara
Yaprağın ateşsiz kavrulur gider

Hayaller gerçekte durulur gider
Çiçekler dalımda vurulur gider

Gözleri vadidir saçları rüzgâr
Gidişi çöllerde suları yakar
Gül diye başına şiirler takar
Sözlerim saçında savrulur gider

Hayaller gerçekte durulur gider
Çiçekler dalımda vurulur gider

Bir acının yürek boşluğunda
Her sabahın şafak loşluğunda
Duyguların sonsuz sarhoşluğunda
Sevinçler hüzüne sarılır gider

Hayaller gerçekte durulur gider
Çiçekler dalımda vurulur gider

ÇELİŞKİLER YUMAĞI

Önce türküler anlatırdı yüzünü
Bir pınar koşarak inerdi yamaçlardan
Pınar susar-nehirler coşardı
Gün doğarken bütün sularda
Yalnızca bakışların yanardı
Sonra kuşlar dağıtırdı gözlerini dallara
Her dalda binlerce çiçek açardı

Türküler nasıl ağıtlaştı birdenbire
Pınarlar kuruyup nasıl çığlıklaştı
Sen söyle ey çelişkiler yumağı
Aktığın topraklar nasıl çoraklaştı

Bir çelişkiler yumağısın şimdi
Söylesem boğulacak gibi
Dokunsam soğuyacak gibi
Bin parçaya bölünmüş yüreğin
Çelişkiler yumağı yaşamın gibi

Yeşilin hangi tonunda bulsam seni
Siyahın hangi çılgınlığında söylesem
Güneşten süzülen binlerce renk içinde
Gözyaşlarının rengi nedir sesinde
Seni o seslerde nasıl dinlesem

Yetmiyor yüreğim
Yetmiyor gökyüzünü lekeleyen bir bulut olmaya
Yetmiyor yüreğim
Yetmiyor bir çiçeği anılarda bile soldurmaya
Ey çelişkiler yumağı
Artık yolun açık-mutluluğun yakın ola

YALAN OLANA

Ey suskunluğumun gürültülü depremi
Adın yarın olsun artık
Bugün çoktan bitti
Öpüyorum bir güzelliği son inceliğinde
Dudaklarım kanıyor en duyarlı yerinde
Sen yoksun biliyorum
Parmaklarım gömülüyor yüreğime
Çöller büyütüyor artık
Kum fırtınasından kaçan ceylan bir aşkı

Rüzgâr olup esme diyorlar senden sonra
Sulara selamını kesme diyorlar
Ey kuraklığımın sel baskını
Adın sonsuzluk olsun artık
En son çoktan bitti
Çiçekler can çekişiyor ellerimde
Başaklar kesat
Son çiftçi de buğdayını çoktan biçti
Masallar büyütüyor artık
Yalanlardan kaçan gerçek bir aşkı

Gerçek olup vurma diyorlar
Yorulup yorulup durma diyorlar
Ey karanlığımın kıvılcım patlaması
Adın aydınlık olsun artık
Son güneş de çoktan battı
Bir sen kaldın yüreğimin boşluğunda
Bütün sonların ötesi olsun adın
Baharı püskürsün karlar altında

İÇİNDEKİLER

- I -

ÇUKUROVA ÇEŞİTLEMESİ /5
" " 1 /6
" " 2 /7
" " 3 /8
" " 4 /9
" " 5 /10
" " 6 /12
" " 7 /16
" " 8 /18
" " 9 /22
" " 10 /25
Tarsus Şelalalesi /29
Namrun Yaylası /31
Beşlerin Türküsü /34

- II -

GELENEK TOHUMU /37
Gelenek Tohumu /38
Adı Kayıp /43
Gözler Yangın Şimdi /46
Ağustos ve Rüzgâr /53

AYVALAR GEÇMİŞ ZAMAN /56
Ayvalar Geçmiş Zaman /57
Mersin Sularına Kızıl Kala /59
Suskunum Sana /62
Okyanus Bir Damla /64
Suların Işıltılı Dostuna /67
Açma Gözlerini /69
Savrulup Gider /71
Çelişkiler Yumağı /72
Yalan Olana /74

çukurova çeşitlemesi

Bir tek kaya doruklaşmıştı o gün
Al bir mendil sancaklaşmıştı o gün
Elinde yüreği silah bir adam
Halk burcunda bayraklaşmıştı o gün

2072
0395683
AHP

ISBN 975-7076-02-3
9 789757 076025

YURT
KİTAP-YAYIN